

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **T.**, spol. s r.o., Č., K., zast. **J.**, advokátom, K., K., proti odporkyňi v 1. rade: **J.**, advokátka, M., K., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **S.**, s.r.o., K. a odporcovi v 2. rade: **S.**, s.r.o., O., K., **o uplatnenie určovacej žaloby**, o odvolaní odporkyne v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v K. zo dňa 04. februára 2008 č.k. 4 Cbi 323/2004-102, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v K. zo dňa 04. februára 2008 č.k. 4 Cbi 323/2004-102 v napadnutej časti o určenie, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade vo výške 8 817,71 eur (265 642,30 Sk) je nesporná a je pohľadávkou 1. triedy, bez nároku na oddelené uspokojenie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v K. napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade vo výške 265 642,30 Sk, titulom poskytnutého preddavku je nesporná a je pohľadávkou 1. triedy bez nároku na oddelené uspokojenie. Odporcovi v 1. rade uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 10 925,-- Sk. Konanie proti odporcovi v 2. rade zastavil a trovy konania mu nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal určenia, že jeho pohľadávka vo výške 265 642,30 Sk titulom poskytnutého preddavku, je nesporná ako pohľadávka prvej triedy, bez nároku na oddelené uspokojenie.

Odporkyňa v 1. rade uviedla, že žiadnu zmluvu o pôžičke resp. iný právne relevantný písomný dôkaz na nákup tovaru u úpadcu nenašla. Eviduje však pohľadávku úpadcu voči navrhovateľovi vo výške 23 271,40 Sk.

Súd zistil, že na majetok odporcu v 2. rade bol vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 21. júla 2004 č.k. K 61/03, v ktorom si navrhovateľ prihlásil svoju pohľadávku 265.642,30 Sk, ktorú poprela správkyňa konkurznej podstaty z dôvodu nepriložených dôkazov k prihlásenej pohľadávke.

Podľa výpisu z účtovných kníh odporcu v 1. rade poskytol navrhovateľ dňa 22. júna 2000, odporcovi zálohu na dodávku tovaru vo výške 300 000,- Sk. Odporca v 2. rade sumu prijal ako preddavok. Dňa 30. augusta 2000 odporca v 2. rade dodal navrhovateľovi tovar, ktorý vyfakturoval faktúrou č. 013/00 vo výške 23 271,40 Sk, z ktorej bola dňa 29. 12. 2000 zaplatená suma 67,- Sk, teda zostala nezaplatená suma 23 204,40 Sk. Dňa 06. 09. 2000 bola odporcom v 2. rade navrhovateľovi čiastočne vyplatená záloha vrátená, a to vo výške 100 000,- Sk, ktorá bola prevodom, dňa 08. 09. 2000 vrátená z účtu navrhovateľa opäť na účet odporcu v 2. rade. Ďalší tovar nebol navrhovateľovi dodaný a záloha nebola vrátená navrhovateľovi. Dňa 17. júla 2002 bol odporcom v 2. rade dodaný ďalší tovar v hodnote 11 153,30 Sk, fakturovaný faktúrou č. 001/2002, ktorá nebola zaplatená.

Navrhovateľ vyzýval odporcu v 2. rade na vrátenie preddavku, ale bezvýsledne a odporca v 2. rade už nedodal ani žiadny tovar. Vzhľadom na dohodu si navrhovateľ dňa 01. 02. 2004 započítal s poskytnutou zálohou úpadcom vystavené faktúry č. 001/2002 v sume 11 153,30 Sk a nezaplatenú časť faktúry č. 013/00 v sume 23 204,40 Sk.

Na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty poprel pohľadávku prihlásenú navrhovateľom, ako nepreukázanú.

Súd po preskúmaní predložených písomných dôkazov dospel k záveru, že prihláška navrhovateľa obsahuje všetky náležitosti a mal za to, že navrhovateľ svoj nárok preukázal, preto rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

Pred začatím pojednávania navrhovateľ vzal späť návrh proti odporcovi v 2. rade, na základe čoho súd v tejto časti konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Odporkyňa v 2. rade podala proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 12. marca 2008.

V odôvodnení odvolania uviedla, že odvolanie podáva podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., nakoľko prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Súd dostatočne nevyhodnotil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil jednostranne v rozpore s ust. § 132 O.s.p.

So všetkých prejavov navrhovateľa je zrejmé, že aj keď preukázal úhradu sumy 300 000,-- Sk, vôbec neodôvodnil účel tejto platby, raz ju hodnotil ako preddavok, inokedy ako zálohu na dodávku materiálu.

Ďalej v odvolaní namietala skutočnosť, že v konaní na pojednávaní dňa 05. 09. 2005 vzniesol námietku premlčania nároku, s čím sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zaplatenú zálohu v konaní riadne zdokumentoval a napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenský preskúmal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2) podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 (ďalej len „O.s.p.“) a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a či vyvodil správny právny záver, keď návrhu vyhovel.

Navrhovateľ si v konkurznom konaní prihlásil pohľadávku vo výške 265 642,30 Sk titulom poskytnutej zálohy resp. preddavku po započítaní pohľadávok úpadcu voči navrhovateľovi (faktúry č. 013/00, 001/2002), ktorú správkyňa konkurznej podstaty poprela.

V konaní nebolo odporcom v 1. rade vierohodne spochybnené, že navrhovateľ zložil v prospech odporcu finančnú čiastku 300 000,- Sk (preddavok, ako to vyplýva aj z predložených dôkazov – súpis konkurznej podstaty úpadcu na l. č. 15 a nasl.), z ktorej 100 000,- Sk, bolo navrhovateľovi dňa 06. 09. 2000 vrátených, avšak navrhovateľ túto sumu dňa 08. 09. 2000 opätovne poukázal na účet odporcu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej časti z hľadiska vykonaného dokazovania po skutkovej stránke, ako i vyslovenia právneho názoru a zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie a následne vyslovil právny názor, s ktorým sa odvolací súd nestotožnil, vzhľadom na skutočnosť, že odporca v 1. rade právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania na pojednávaní konanom dňa 05. 09. 2005, s vyhodnotením ktorej sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal. I keď v zásade platí, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú, resp. môžu mať pre vec zásadný význam. Odvolací súd má za to, že námietka premlčania nároku je námietkou zásadnou, s ktorou je povinný súd sa zaoberať a vysloviť k nej právny názor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. V novom konaní rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 12. mája 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková